

Arrest

nr. 161 004 van 28 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en bent u afkomstig uit het dorp Ceel Muluk, gelegen in het district Adan Yabal in de provincie Middle Shabelle. U behoort tot de minderheidsclan Tumal (< Boon) en hangt het islamitische geloof aan. U werkte als landbouwer op de gronden van uw vader.

Uw dorp was in handen van Al Shabaab. Omdat Al Shabaab in gevechten met de Somalische overheid verwickeld was en over te weinig manschappen beschikte om de strijd in hun voordeel te beslechten, begonnen ze mannen onder dwang te rekruteren. Nadat ze eerst mannen uit de districtshoofdplaats Adan Yabal hadden meegenomen, kwamen ze op 8 september 2014 ook naar uw dorp. Samen met een

aantal andere jongens werd u meegenomen en naar de basis van Al Shabaab gebracht, vijf kilometer buiten Adan Yabal. Daar kreeg u te horen dat u zou worden gedood indien u weigerde om mee te werken met Al Shabaab. Omdat u geen andere keuze had, begon u deel te nemen aan de training van Al Shabaab.

Na een tweetal weken werd u aangesproken door twee andere jongeren uit uw dorp. Ze zeiden dat ze niet wilden vechten voor Al Shabaab en dat ze van plan waren om te vluchten. Op 25 september 2015, net voor jullie naar de slaapvertrekken zouden worden gebracht, zetten jullie drie het samen op een lopen. Vervolgens werd u met medewerking van uw oom naar de provinciehoofdplaats Jowhar gebracht. Vandaaruit reisde u naar Puntland en Somaliland, waar u de grens met Ethiopië overstak. Via Soedan reisde u verder naar Libië, waar u de boot nam naar Italië. Daar aangekomen nam u de bus naar Centraal-Europa. Op 10 november 2014 kwam u aan in België, acht dagen later vroeg u hier asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (CGVS, p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn van het dorp Ceel Muluk in de provincie Middle Shabelle en de Somalische nationaliteit te bezitten.

In casu werd vastgesteld dat u nauwelijks enige kennis heeft over het geld dat in Somalië wordt gebruikt. Zo kon u niet antwoorden op de vraag naar de benaming van het geld dat in Somalië in omloop is. Hoewel deze vraag u meermaals werd gesteld, kon u enkel meedelen dat dit Somalisch geld was en de briefjes even breed zijn als uw hand (CGVS, p. 12). Nochtans is het algemeen geweten dat in Somalië de Somalische shilling wordt gebruikt als officiële munt. Ook over de bankbiljetten die in Somalië in omloop zijn, bleek u geenszins op de hoogte. Hoewel u uw antwoorden dikwijls aanpaste, stelde u na enige tijd zeker te zijn dat er briefjes van 5.000 en 10.000 in omloop waren (CGVS, p. 12-13). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat er sinds 2001 in Somalië enkel nog briefjes van 1.000 Somalische shilling in omloop zijn. Er hebben in Somalië nooit briefjes bestaan van 5.000 of 10.000 Somalische shilling. Vreemd genoeg corrigeerde u uw antwoorden meteen na de pauze. U stelde toen plots dat er briefjes van 1.000 en 5.000 in omloop zijn en dat de naam van het Somalische geld 'Gimbaar' is. U verklaarde dat u voordien een beetje in de war was omdat u al vroeg was opgestaan, maar dat u er tijdens de pauze eens goed over na had gedacht (CGVS, p. 13). Deze post factum verklaring is evenwel niet in staat om uw vastgestelde onwetendheid over het geld dat in Somalië wordt gebruikt te verhelderen. U werd tijdens de pauze immers niet begeleid waardoor allerminst kan worden uitgesloten dat u van die gelegenheid gebruik hebt gemaakt om iemand

telefonisch te contacteren of andere asielzoekers aan te spreken. Bovendien zijn er zoals reeds vermeld geen biljetten van 5.000 in omloop en is de algemeen gangbare naam voor het Somalisch geld de Somalische shilling.

Voorts legde u ook erg gebrekkige verklaringen af over de prijzen van goederen en diensten in uw regio. Zo stelde u dat u af en toe werkte als dagloner waarbij u onder meer toiletten groef. U stelde dat u daar 20.000 'Somalisch geld' per dag voor kreeg. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat in augustus 2014, net voor uw vertrek uit Somalië, het dagloon voor een ongeschoolde arbeider in uw regio overeenkwam met 66.167 Somalische shilling. Dit bedrag is min of meer stabiel gebleven sinds 2009. Aangezien deze vergoeding meer dan het drievoudige bedraagt dan het door u opgegeven bedrag, zet deze vaststelling uw voorgehouden herkomst uit Middle Shabelle verder op de helling. Voorts bleek u nauwelijks enige kennis te hebben van de kostprijs voor basisgoederen in Somalië. Dit is erg opmerkelijk aangezien u zelf als landbouwer aan de slag was (CGVS, p. 7-8). U gaf aan zelf voornamelijk rijst en maïs te eten, maar bleek niet in staat om mee te delen wat de kostprijs van die goederen was. Als verklaring hiervoor haalde u aan dat uw vader steeds de rijst ging kopen en dat jullie de maïs gewoon van de velden haalden (CGVS, p. 28). Deze verklaring is evenwel niet in staat de lacunes in uw kennis te verhelderen. Voorts stelde u dat uw moeder melk verkocht. Gevraagd hoeveel ze kreeg voor haar melk, zei u dat ze duizend 'Gimbaar' kreeg per kop melk die ze verkocht. Gevraagd hoeveel melk er in haar kop kon, stelde u enkel dat het een grote kop was. U had er geen idee van hoeveel geld ze vroeg voor één liter melk (CGVS, p. 28). Uit bovenvermelde informatie blijkt evenwel dat in augustus 2014 één liter (kamelen)melk in uw regio iets meer dan 17.000 Somalische shilling kostte. Ook dit bedrag is min of meer stabiel gebleven sinds 2009. Bijgevolg is niet het aannemelijk dat uw moeder een 'grote kop' melk voor slechts 1.000 Somalische shilling zou hebben verkocht.

Daarnaast is het erg opmerkelijk dat u geen enkele informatie kan meedelen over de grote droogte waardoor uw regio in 2010 en 2011 werd getroffen. Gevraagd naar periodes van droogte of overstromingen in uw regio verwijst u enkel naar de 'Daaba Dheer'-droogte die zich ooit in Somalië heeft voorgedaan en de hongersnood die daarmee gepaard ging, maar stelt u dat u zich zelf geen periode van droogte in uw regio kan herinneren (CGVS, p. 25). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de 'Daaba Dheer'-droogte zich voordeed in de eerste helft van de jaren '70, meer dan 20 jaar voor uw geboorte. Het is erg opmerkelijk dat u deze droogte vermeldt, maar anderzijds volledig onwetend bent over de droogte die uw regio trof in 2010 en 2011. Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt immers dat uw district, Aden Yabal, zeer hard werd getroffen door deze droogte en dat als gevolg hiervan er in 2011 een hongersnood uitbrak in uw district. De veestapel slonk drastisch, wat leidde tot veel menselijke slachtoffers. Door de hongersnood verlieten veel mensen de regio om elders op zoek te gaan naar voedsel. Dat u hier niet van op de hoogte bent, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit het district Aden Yabal in de provincie Middle Shabelle.

Verder is het erg opmerkelijk dat u geen enkele informatie kunt meedelen over clanconflicten die zich in uw regio hebben afgespeeld. Hiernaar gevraagd stelt u dat u zich enkel zaken herinnert vanaf u de leeftijd van 16 jaar had bereikt en dat er voor zover u zich dat kan herinneren geen clanconflicten waren in uw regio (CGVS, p. 18-19 en 24). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt evenwel dat twee rivaliserende clans die elkaar lange tijd hadden bevochten in de grensregio tussen Hiran en Middle Shabelle, waar ook uw dorp zich bevindt, eind 2009 tot een vredesakkoord waren gekomen. Aangezien u op dat moment al 14 jaar oud was en uw dorp zich in de conflictregio bevond, kan er redelijkerwijs worden aangenomen dat u over enige kennis over dat conflict moet beschikken. Ook van Ahlu Sunna Wal Jamaa, een groepering die in uw provincie in 2009 de strijd aanging met Al Shabaab, wist u niet dat ze gevochten hadden in uw regio. Daarnaast is het opmerkelijk dat uw kennis over de regionale leiders van Al Shabaab erg beperkt is. Zo had u nog nooit gehoord van Sheikh Yusuf Isse, ook gekend als Kaba-Kutukade, die tussen 2011 en 2013 de belangrijkste persoon was binnen Al Shabaab voor heel Middle Shabelle (CGVS, p. 23). Dat u niet op de hoogte bent van bovenvermelde zaken, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Middle Shabelle.

Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat er verschillende inconsistenties werden vastgesteld tussen uw verklaringen over uw schoonfamilie op de Dienstvreemdelingenzaken (DVZ) en bij het CGVS. Zo liet u op de DVZ aanvankelijk optekenen dat u en uw vrouw getrouwd zijn in Mogadishu en dat uw schoonouders daar nog steeds wonen (Verklaring DVZ, vraag 15A). Tijdens het gehoor op het CGVS ontkende u echter ooit in Mogadishu te zijn geweest en stelde u tevens dat uw schoonouders momenteel in uw dorp, Ceel Muluk, verbleven (CGVS, p. 14-15). U legde verder ook erg bedenkelijke verklaringen af over de komst van uw vrouw en haar familie naar uw dorp. Zo stelde u bij aanvang van het gehoor dat er in uw dorp ongeveer tien gezinnen wonen, op een totaal van 100, die net als u tot de minderheidsclan van de Tumal behoren (CGVS, p. 4-5). Even later stelde u dat haar gezin vanuit Mogadishu naar Ceel Muluk was gekomen en dat u uw vrouw en schoonouders pas in 2013 in uw

dorp hebt leren kennen (CGVS, p. 15). U kon evenwel niet meedelen wanneer de familie van uw vrouw naar uw dorp was gekomen en u kon zich evenmin deze gebeurtenis - de komst van een nieuw Tumul-gezin dat zich in uw dorp kwam vestigen - voor de geest halen (CGVS, p. 15). U kon evenmin meedelen of er al familie van uw vrouw in Ceel Muluk woonde toen haar ouders zich daar vestigden (CGVS, p. 16). Nochtans stelde u dat dezelfde Tumulgezinnen steeds in uw dorp bleven wonen en dat het slechts zelden gebeurde dat er zich een nieuw Tumul-gezin in uw dorp kwam vestigen (CGVS, p. 15). Gelet op het feit dat u uw hele leven in Ceel Muluk hebt doorgebracht, is het weinig aannemelijk dat u niet meer over de familie van uw vrouw en hun komst naar uw dorp kunt vertellen. Gelet op de beperkte omvang van uw dorp en het geringe aantal Tumul-gezinnen dat er verblijft, kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich de komst van dit gezin naar uw dorp zou herinneren of dat u op zijn minst zou kunnen meedelen of het gezin van uw vrouw al dan niet verwant is met andere Tumul-gezinnen in Ceel Muluk. Uw vastgestelde onwetendheid hieromtrent en de tegenstrijdige verklaringen die u hebt afgelegd over uw huwelijk en de verblijfplaats van uw schoonfamilie, doet andermaal vermoeden dat u geen correct zicht wenst te bieden op uw reële herkomst noch op de omstandigheden waarin u hebt geleefd voor uw komst naar België.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Adan Yabal gelegen in de provincie Middle Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 02.02.2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Somalië (CGVS, p. 29). U werd er meermaals op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 2 en 15). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). Desondanks bleef u volhouden dat u een Somaliër bent en u steeds in Somalië hebt gewoond (CGVS, p. 15 en 29).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in kopie aan uw administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

1.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een kopie van zijn *“Originele Geboorteakte en vertaling”* neer. Op 4 november 2015 kwam op de Raad het origineel van deze geboorteakte toe.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 september 2015 een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoeker stelt dat hij tijdens het gehoor heeft verklaard dat *“de gehanteerde munt de Somalische shilling is”, dat “de briefjes die in omloop zijn deze van 1.000 zijn” en dat “de minste is 1.000 en de meeste is 1.000”*. Verzoeker meent dat *“gezien zijn verklaringen niet zo werden opgenomen, kan hij maar enkel vaststellen dat er een probleem is geweest met de vertaling door de tolk”*.

Wat zijn verklaringen over de prijzen van goederen en diensten in de regio betreft, geeft hij aan dat *“deze job een totaal verschillende job is dan de meest gangbare jobs”* en dat *“deze job wordt niet door iedereen uitgeoefend doch wel door personen die behoren tot een minderheidsclan zoals verzoekende partij”*. Volgens hem kan *“zijn situatie niet vergeleken worden met een gewone ongeschoolde arbeider die dus inderdaad een gemiddelde van een 66.000 Somalische shilling zal ontvangen”*, gezien hij *“op sommige dagen zelfs nog deze 20.000 Somalische shilling niet kreeg maar slechts 10.000 Somalische shilling kreeg uitbetaald”*. Hij stelt dat personen die behoren tot een minderheidsclan op verschillende niveaus benadeeld werden, *“waaronder het werk dat ze konden doen en de beloning voor het werk dat ze deden”*.

Dat verzoeker niet op de hoogte was van de prijs van maïs, is *“omdat de maïs groeide op het veld en deze werd verkocht door de vader en niet door verzoekende partij”*. Dat verzoeker niet op de hoogte was van de prijs van rijst, komt doordat *“ofwel de vader het kocht in de winkel en niet verzoekende partij ofwel omdat de maïs van het veld werd geruild voor rijst”*. Dat hij onwetend is wat betreft de prijs van melk, benadrukt hij *“dat de moeder melk verkocht en niet verzoekende partij. De moeder had hem verteld dat zij 1.000 Somalische shilling kreeg voor een kop. Verzoekende partij heeft nooit gevraagd wat dan de prijs zou zijn voor 1 liter waardoor hij hiervan geen kennis heeft.”*.

Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn gehoor wél de droogtes vermeldde *“en dus ook deze van 2010 en 2011”*. Hij stelt dat hij evenwel niet meer op de hoogte was van de juiste data, *“doch dit kan hem niet ten kwade worden genomen”*.

Zijn onwetendheid over de clanconflicten in zijn regio wijt hij aan het feit dat hij *“zich van voor de leeftijd van 16 jaar niets meer herinnert maar van deze na 16 jaar wel”* gezien *“het conflict tussen 2 rivaliserende clans beëindigd werd toen verzoekende partij 14 jaar oud was”*. Hij voegt hieraan toe dat *“conflicten tussen clans interesseerde hem niet; verzoekende partij was vooral gefocust op het overleven en het zoeken van werk”*. Dat is, aldus verzoeker, *“ook de reden waarom hij geen kennis heeft van de regionale leiders van Al Shabaab”*.

Aangaande de inconsistenties tussen zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal en op de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt hij: *“Verzoekende partij is in Ceel Muluk getrouwd. Maar zijn echtgenote is geboren in Mogadishu. De schoonouders hebben in Ceel Muluk gewoond. Verzoekende partij weet dat ze verhuisd zijn, maar kon zich niet meer herinneren wanneer. Dit kan hem niet ten kwade worden genomen. Verzoekende partij heeft zijn echtgenote leren kennen in 2012 en in 2013 zijn ze getrouwd. Daarvoor woonde het gezin wel in het dorp maar hij kende ze niet. Nadat hij ze heeft leren kennen, wist hij dat ze ervoor in het dorp woonden en waren verhuisd. Maar voordat hij haar had leren kennen, kende hij haar en de familie niet. Verzoekende partij weet dus dat de familie verhuisd is, maar wanneer en vanwaar, daar heeft hij geen kennis over, omdat dit ook niet van belang was voor hem. Verzoekende partij was ook jong en had andere interesses. De vader van verzoekende partij was veel meer geïnteresseerd in zulke zaken.”*.

Verzoeker meent *“dat hij de asielinstanties wel degelijk voldoende inzicht heeft gegeven over de werkelijke achtergrond, zijn netwerk, familiale context zodat de asielinstanties voldoende informatie hebben om te oordelen of de subsidiaire bescherming al of niet moet worden toegekend”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Aangezien verzoeker verklaart op 1 april 1995 geboren te zijn in Weel Muluk, in het Adan Yabal district, provincie Middle Shabelle en heel zijn leven daar heeft gewoond tot zijn vlucht in september 2014, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en negentien jaar in Middle Shabelle, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers algemene kennis over het dagelijks leven in Somalië zijn echter ernstig ontoereikend.

2.4. Vooreerst kan uit het administratief dossier blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn (recente) herkomst en verblijfplaats(en) toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst, met zijn sociale omgeving, met de milities uit zijn streek en andere bijzonderheden uit Adan Yabal. Verzoeker faalde echter op al deze punten.

2.5. De vaststelling dat verzoeker de benaming van geld dat in Somalië gebruikt wordt niet kende, ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van zijn (recente) Somalische herkomst. Daarenboven verklaarde verzoeker aanvankelijk dat er briefjes van 5 000 en 10 000 in omloop waren (gehoor, p. 12-13), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er sinds 2001 in Somalië enkel nog briefjes van 1 000 Somalische shilling in omloop zijn en dat er in Somalië nooit briefjes van 5 000 of

10 000 Somalische shilling hebben bestaan. De uitleg in het verzoekschrift dat *“de gehanteerde munt de Somalische shilling is”*, dat *“de briefjes die in omloop zijn deze van 1.000 zijn”* en dat *“de minste is 1.000 en de meeste is 1.000”* en dat *“gezien zijn verklaringen niet zo werden opgenomen, kan hij maar enkel vaststellen dat er een probleem is geweest met de vertaling door de tolk”* houdt geen steek, daar verzoeker na een pauze tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal zelf aangaf *“in de war”* te zijn geweest, waarna hij zijn eerdere verklaringen wijzigde en stelde dat *“Er zijn briefjes van 1.000 en 5.000”* (gehoor, p. 13), wat nog steeds niet overeenstemt met de objectieve informatie in het administratief dossier, en eveneens stelde *“de naam van het Somalisch geld is Gimbaar”* en geen andere benaming voor het geld te kennen (gehoor, p. 13-14). Hoe dan ook volstaat het geenszins om, na confrontatie met een negatieve beslissing, te stellen *“dat er een probleem is geweest met de vertaling door de tolk”*, terwijl verzoeker op het Commissariaat-generaal meermaals aangaf de tolk goed te hebben verstaan (gehoor, p. 2, 29). Verzoeker toont geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.6. Ook uit verzoekers verklaringen over zijn werk als dagloner en over de gangbare prijzen voor goederen in Somalië versterkt de vaststelling dat verzoeker geheel onbekend is met de dagelijkse realiteit in zijn regio. Zo verklaarde hij dat hij voor zijn werk als dagloner, waarbij hij onder meer toiletten groef, 20 000 ‘Somalisch geld’ per dag voor kreeg, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat in augustus 2014, net voor zijn vertrek uit Somalië, het dagloon voor een ongeschoolde arbeider in zijn regio overeenkwam met 66 167 Somalische shilling. Verzoeker toont geenszins met objectieve gegevens aan dat *“deze job een totaal verschillende job is dan de meest gangbare jobs”*, dat *“deze job wordt niet door iedereen uitgeoefend doch wel door personen die behoren tot een minderheidsclan zoals verzoekende partij”* en dat hij daarom maar 20 000 Shilling en soms zelfs *“slechts 10.000 Somalische shilling kreeg uitbetaald”*, zoals hij aanvoert in zijn verzoekschrift.

2.7. Verzoekers verklaringen over de prijs van rijst, maïs en melk bleken ook niet verenigbaar met de informatie in het administratief dossier. De argumenten in het verzoekschrift - dat *“de maïs groeide op het veld en deze werd verkocht door de vader en niet door verzoekende partij”*, dat *“ofwel de vader het kocht in de winkel en niet verzoekende partij ofwel omdat de maïs van het veld werd geruild voor rijst”* en *“dat de moeder melk verkocht en niet verzoekende partij”* - zijn niet ernstig, gezien verzoeker een jongeman van twintig jaar was, die bovendien zelf als landbouwer aan de slag was (gehoor, p. 7-8). Verzoekers onwetendheid omtrent dergelijke eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen (familiale)leven doen geheel afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn bewering in Somalië te zijn opgegroeid.

2.8. Nog frappanter is de bewering van verzoeker - die met zijn vader een akker bewerkte - dat hij zich zelf geen periode van droogte in zijn regio kan herinneren (gehoor, p. 25). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat zijn regio in 2010 en 2011 door een droogte getroffen werd. Zijn district, Aden Yabal, werd zeer hard getroffen door deze droogte en als gevolg hiervan brak er in 2011 een hongersnood uit in zijn district. De veestapel slonk drastisch, wat leidde tot veel menselijke slachtoffers, en door de hongersnood verlieten veel mensen de regio om elders op zoek te gaan naar voedsel. Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat verzoeker tijdens zijn gehoor wél de droogtes vermeldde *“en dus ook deze van 2010 en 2011”*, maar dat hij evenwel niet meer op de hoogte was van de juiste data, *“doch dit kan hem niet ten kwade worden genomen”*, stelt de Raad vast dat verzoeker op het Commissariaat-generaal ondubbelzinnig verklaarde: *“Er is ooit een droogte geweest en een hongersnood geweest. Die heet Dabaa Sheer. Maar ik herinner me geen droogte bij ons in de regio. Die droogte was ooit in Somalië, maar ik weet niet waar precies.”* (gehoor, p. 25). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de ‘Daaba Sheer’-droogte, waarvan verzoeker melding maakte, zich voordeed in de eerste helft van de jaren '70, meer dan 20 jaar voor zijn geboorte. Hieruit kan slechts blijken dat verzoeker informatie inwon maar niet nuttig of correct heeft opgezocht. Immers indien hij in beperkte familiekring leefde en enkel weet heeft van wat hij kan zien uit eerste hand, dan is deze informante over Dabaa Sheer hiermee strijdig.

2.9. Verzoekers gebrekkige kennis over clanconflicten in zijn regio haalt zijn herkomst uit Somalië verder onderuit, gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoekers dorp zich bevindt in de grensregio tussen Hiran en Middle Shabelle waar twee rivaliserende clans die elkaar lange tijd hadden bevochten, eind 2009 tot een vredesakkoord waren gekomen. Verzoeker kan bezwaarlijk zijn onwetendheid toedekken door te stellen dat *“conflicten tussen clans interesseerde hem niet; verzoekende partij was vooral gefocust op het overleven en het zoeken van werk”*, gelet op het belang dat in Somalië aan de clanherkomst wordt gehecht. De gestructureerde clancontacten bepalen immers

het sociale en economische leven in Somalië en de kennis hiervan is onmisbaar in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien net wél levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Dat dit clanconflict aan verzoeker kon voorbij gegaan zijn omdat hij *“zich van voor de leeftijd van 16 jaar niets meer herinnert”*, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan gelet op het ingrijpend karakter ervan dan ook geenszins worden aangenomen.

2.10. Dat verzoeker *“vooral gefocust (was) op het overleven en het zoeken van werk”*, zoals gesteld wordt in het verzoekschrift, is dan ook strijdig aan zijn gebrek aan kennis over de milities/krijgsheren/groeperingen die actief waren in zijn regio, nu dergelijke kennis om veiligheidsredenen net cruciaal is, en verzoeker moet weten wie hij te vrezen heeft en naar wie hij zijn professionele activiteiten dient aan te passen. Verzoeker bleek echter niet te weten dat Ahlu Sunna Wal Jamaa gevochten hadden in zijn regio, terwijl deze groepering in zijn provincie in 2009 de strijd aanging met Al Shabaab. Hij had verder nog nooit gehoord van Sheikh Yusuf Isse, ook gekend als Kaba-Kutukade, die tussen 2011 en 2013 de belangrijkste persoon was binnen Al Shabaab voor heel Middle Shabelle (gehoor, p. 23).

2.11. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië en er ook niet is opgegroeid.

2.12. De *“Originele Geboorteakte en vertaling”*, waarvan hij ter terechtzitting een fotokopie neerlegde, kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De bewijskracht van documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij bekend is met Somalië.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker dat hij vanaf zijn geboorte en tot aan zijn vlucht in Somalië heeft verbleven en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK